

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/219/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112225976
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1112225976.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v právnej veci žalobcu: U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S.. armády 6, V., zastúpený: R.. Lubomír Müller, euroadvokát, Symfonická 1496/9, Praha 5, Česká republika, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o zaplatenie 995,82 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, č. k. 15C/151/2012 - 81, zo dňa 19.12.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, zo dňa 19.12.2016, č. k. 15C/151/2012 - 81 v časti, v ktorej súd prvej inštancie vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu, **p o t v r d z u j e.**

V časti, v ktorej súd prvej inštancie nepriznal žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania **m e n í** tak, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu a zároveň uviedol, že súd žiadnej zo strán sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na žalobu žalobcu zo dňa 09.08.2012, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 995,82 EUR s príslušenstvom, titulom náhrady straty na zárobku. Súd prvej inštancie vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcu, uznesením zo dňa 25.03.2013 č.k. 15C/151/2013-47, konanie vo veci zastavil a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 177,42 EUR. Proti tomuto uzneseniu, v časti výroku o trovách konania, podal odvolanie žalovaný a Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, uznesením zo dňa 30.09.2013, č.k. 14Co/368/2013-68 uznesenie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia odvolací súd okrem iného uviedol, že sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom nevyšporiadal s odôvodnením výroku o trovách prvoinštančného konania.

2. Súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodol a poukázal na ust. § 251 ods. 1, ust. § 256 ods. 1 CSP a ust. § 396 ods. 3 CSP.

3. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania poukázal na skutočnosť, že vzal v úvahu dôvody zastavenia konania, v dôsledku späťvzatia žaloby, keď k zastaveniu konania došlo jednak vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby v časti žalovanej istiny z dôvodu uznania nároku na zaplatenie istiny zo strany žalovaného a jednak vzal v úvahu späťvzatie žaloby z roku 2013 vo zvyšnom rozsahu (a to z dôvodu priznania nároku žalobcu i v časti úrokov z omeškania).

4. Súd prvej inštancie po opätovnom preskúmaní veci uviedol, že námietky žalovaného vo vyjadrení zo dňa 25.01.2013, sú nedôvodné. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca tým, že uplatnil každý nárok na

odškodnenie podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii samostatnou žalobou, podľa súdu prvej inštancie sa nedopustil konania, ktoré by vykazovalo znaky obchádzania zákona, účelovosti a získavania finančných prostriedkov na úkor štátneho rozpočtu, prípadne konania, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi, ako aj s profesijnou etikou advokáta. Súd prvej inštancie konštatoval, že je výlučnou vecou žalobcu určiť rozsah, v akom si uplatní svoje nároky voči žalovanému a prejavom jeho dispozičného práva. Mal za to, že nároky žalobcu sú dôvodné a plne vyplývajú zo správania sa žalovaného, ktorý neuspokojil žalobcu ako poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania jeho žiadosti podľa § 10 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu, alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

5. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania poukázal na ust. § 256 ods. 1 CSP a uviedol, že trovy konania, súvisiace s konaním na súde prvej inštancie v plnom rozsahu priznal žalobcovi, nakoľko zavinil zastavenie konania (nakoľko žalovaný zavinil zastavenie konania - pozn. odvolacieho súdu). Pokiaľ sa týka náhrady trov odvolacieho konania, súd prvej inštancie ich náhradu nepriznal ani jednej zo sporových strán, keď zohľadnil skutočnosť, že odvolanie bolo podané žalovaným a výsledkom odvolacieho konania bolo zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, pre jeho nepreskúmateľnosť, vzhľadom na jeho nedostatočné odôvodnenie. Preto osobitne rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, vzhľadom na chýbajúce zavinenie ktorejkoľvek zo strán sporu a rozhodol v zmysle výkladu ust. § 256 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto uzneseniu, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. v časti, v ktorej súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu zmenil tak, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania alebo, aby v tejto napadnutej časti uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalovaný v odôvodnení podaného odvolania uviedol, že súd prvej inštancie neprípustným spôsobom nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný. Súd prvej inštancie uviedol, že nepovažuje za potrebné zohľadňovať výšku vzniknutého nároku na náhradu trov konania v prípade, ak by si žalobca všetky nároky uplatnil jednou žalobou. Tým súd prvej inštancie nerešpektuje právny názor odvolacieho súdu. Tým, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, zaťažil svoje rozhodnutie vadou konania, ktorá napokon mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

8. Žalovaný opätovne poukázal na dôvody odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie už zo dňa 25.03.2013 a to, že žalobca si jednotlivými čiastkovými žalobami uplatnil jednotlivé nároky, o ktorých odškodnenie žiadal žalovanú spoločne jednou žiadosťou, a ktoré vyplývajú z jedného titulu. Konaním pod sp.zn. 21C/197/2012, si žalobca samostatnou žalobou podanou na súd dňa 24.10.2012 uplatnil nárok nemateriálnej ujmy vo výške 10.000 EUR, pričom konanie je právoplatne skončené, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.06.2016, č.k. 3Co/38/2014 - 64, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol. Poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I, pod sp.zn. 14C/22/2012, v ktorom si žalobca samostatnou žalobou podanou 09.08.2012, uplatnil nárok na zaplatenie nákladov cestného konania vo výške 13,28 EUR, ktoré konanie stále prebieha. Ďalej žalovaný poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I, pod sp.zn. 19C/69/2012, v ktorom si žalobca žalobou z 09.08.2012 uplatnil nárok na náhradu výkonu trestu vo výške 59,75 EUR, pričom uznesením súdu prvej inštancie z 29.11.2012 súd konanie zastavil a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v sume 48,46 EUR, ktoré žalovaná uhradila. Žalobca je i v tomto súdnom konaní zastúpený tým istým advokátom JUDr. Ľubomírom Müllerom. Ak by sa súd prvej inštancie zaoberal týmito okolnosťami, dospel by k záveru, že pokiaľ by sa žalobca rozhodol uplatniť svoje čiastkové nároky jednou žalobou, tarifná hodnota veci by bola 11.068,85 EUR a teda základná sadzba za jeden úkon právnej služby by bola 270,54 EUR, čo zatiaľ pri osobitnom uplatnení v štyroch samostatných konaniach, základná sadza tarifnej odmeny za jeden úkon predstavuje dokopy 365,15 EUR. Taktiež, ak žalobca uplatnil nárok jednou žalobou, z doterajších výsledkov právoplatne skončených čiastkových konaní vyplýva, že by mal úspech vo veci menej ako 10%. Žalobcov spôsob uplatňovania si nárokov vedie k umelému vytváraniu a navyšovaniu trov právneho zastúpenia. Mal za to, že je potrebné prihliadať aj na zásadu hospodárnosti a účelnosti vynaložených trov konania, riadne skúmať, či takéto trovy právneho zastúpenia boli skutočne účelné a hospodárne vynaložené. Uviedol, že i v danom prípade trovy právneho zastúpenia je potrebné

znižiť prinajmenšom už o priznanú sumu 48,46 EUR, nakoľko trovy právneho zastúpenia nemožno vzhľadom na parcelovanie jedného nároku, považovať za účelné a hospodárne vynaložené. Súd prvej inštancie teda postupoval v rozpore s vyššie uvedeným a nesprávne vyhodnotil otázku účelnosti trov právneho zastúpenia, čo zakladá odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Žalovaný uviedol na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, v zmysle ktorých rozsudky súdov musia obsahovať dostatočne a relevantné dôvody, na ktorých súd svoje rozhodnutie založil. Súd prvej inštancie sa odchytil od záväzného právneho názoru vysloveného odvolacím súdom, tento poprel a rozhodol v hrubom rozpore s ním, čím porušil právo žalovanej na spravodlivý súdny proces.

9. Rovnopis odvolania súd prvej inštancie doručil zástupcovi žalobcu, ktorý v písomnom vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 03.07.2017 navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného zamietol, napadnutý výrok potvrdil a priznal žalobcovi náhradu nákladov odvolacieho konania.

10. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na viacero uznesení Krajského súdu v Bratislave (5Co/434/2012, 6Co/18/2013, 14Co/252/2013, 4Co/223/2013, 4Co/446/2014, 9Co/14/2015, 14Co/859/2014, 6Co/17/2015, 7Co/46/2016, 3Co/295/2016), pričom uviedol, že v týchto uzneseniach v odôvodnení je uvedené, že žiadne ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ani zákon o advokácii neukladajú advokátovi, ktorého si účastník zvolil na svoje zastupovanie v konaní, aby hospodárnosť a účelnosť svojho postupu pri zastupovaní účastníka, prispôboval predstávam protistrany o hospodárnosti postupu v súdnom konaní. Žalobca využil svoje dispozičné právo a uplatnil si nároky, ktoré považoval za opodstatnené súdnou cestou, pričom mu žiadna zákonná prekážka nebránila, aby si tieto nároky uplatňoval v samostatných konaniach. Taktiež by mohlo dôjsť i k absurdnej situácii, že v prípade takéhoto rozhodnutia, ak by si žalobca uplatnil nárok jednotlivými žalobami, by mu v každom konaní o jednotlivých nárokoch žalobcu, by žalobcovi náklady právneho zastúpenia nemuseli byť priznané vôbec. Navyše, v ďalších rozhodnutiach, na ktoré poukázal žalobca, je konštatované, že náklady konania vznikli práve zavinením žalovaného, a preto by nebolo spravodlivé, aby žalobca znášal výdavky svojho právneho zástupcu.

11. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného bolo doručené žalovanému dňa 04.07.2017 s výzvou, aby sa žalovaný v lehote 10 dní od doručenia tohto vyjadrenia k nemu písomne vyjadril.

12. Žalovaný prevzal vyjadrenie k odvolaniu dňa 03.07.2017, avšak k tomuto vyjadreniu sa už písomne nevyjadril.

13. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, z hľadiska posúdenia opodstatnenosti nároku žalobcu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a na jej základe dospel i k správny skutkový a právny záverom, ktoré v napadnutom uznesení aj náležite odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. S poukazom na citované ustanovenie, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd, ktorý nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesného práva žiadne vady, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi, týkajúcimi sa odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie nárok žalobcu na náhradu trov prvoinštančného konania priznal v plnom rozsahu.

17. Podľa odvolacieho súdu, súd prvej inštancie napadnutým uznesením v dostatočnom rozsahu, odôvodnil svoje rozhodnutie, ktorým žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie. Správne súd prvej inštancie vzal v úvahu dôvody zastavenia konania a skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že zastavenie konania

v danej veci zavinil jednoznačne žalovaný, ktorý až po začatí konania uznal nároky žalobcu, pokiaľ sa týka istiny, ale aj pokiaľ sa týka úrokov z omeškania, a to v plnom rozsahu.

18. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva skutočnosť, že súd prvej inštancie vzal v úvahu argumentáciu tak žalobcu, ako aj žalovaného a z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Svoj právny záver, najmä pokiaľ sa týka účelnosti trov konania, súd prvej inštancie aj dostatočným spôsobom odôvodnil.

19. Neobstojí odvolací dôvod žalovaného, že súd prvej inštancie, v časti, v ktorej priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu pochybil, nakoľko súd nesprávnym procesným postupom mal znemožniť strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie neprípustným spôsobom nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2 CSP, viazaný.

20. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.09.2013, č.k. 14Co/368/2013 - 68 vyplýva, že odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, keď z odôvodnenia výroku o trovách konania nevyplýva, ako sa súd vysporiadal s argumentáciou žalovaného k priznaniu trov, a preto podľa odvolacieho súdu, odôvodnenie rozhodnutia v tejto časti nespĺňalo zákonnú požiadavku riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo spôsobovalo nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia v jeho napadnutej časti. Zároveň odvolací súd uviedol, že v ďalšom konaní sa súd prvej inštancie má zaoberať a vziať v úvahu argumentáciu obidvoch strán sporu a následne svoje závery dostatočným spôsobom odôvodniť. Tiež podľa názoru odvolacieho súdu mal súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške priznaných trov zohľadniť aj to, v akej výške by vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania, ak by svoje nároky, súvisiace s jeho trestným stíhaním a odsúdením, bol uplatnil jedným návrhom na začatie konania a v súvislosti s tým zohľadniť účelnosť vynaložených a uplatnených trov v tomto konaní, v uvedenej výške.

21. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký (napr. právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia atď.). Avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, pôjde najmä vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, ktorý znemožňuje realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. T.j. pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

22. Pokiaľ sa týka odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu odôvodnil svoje rozhodnutie v jeho napadnutej časti. Vzal v úvahu argumentáciu obidvoch strán sporu a podrobne zdôvodnil, prečo žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, keď mal za to, že žalobca tým, že si uplatnil každý nárok na odškodnenie podľa zák.č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii, samostatnou žalobou, sa nedopustil takého konania, ktoré vykazuje znaky obchádzania zákona a účelovosti z dôvodu, že je výlučne vecou žalobcu ako pána sporu určiť rozsah, v akom si uplatní svoje nároky voči žalovanému. Žalobca sa nedopustil porušenia žiadnej zákonnej povinnosti. Nároky žalobcu sú dôvodné najmä s poukazom na správanie sa žalovaného v konaní, ktorý nároky žalobcu, t.j. ani jeden z uvedených nárokov tak, ako ich uvádzal žalovaný v odvolaní, neuspokojil do 6 mesiacov odo dňa podania žiadosti žalobcu v zmysle § 10 zák.č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je dostačujúce. K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, k tomuto odvolací súd uvádza, že prvé uznesenie súdu prvej inštancie bolo zrušené pre jeho nepreskúmateľnosť a teda neuvedenie konkrétnych dôvodov, ktoré viedli súd prvej inštancie, aby žalobe žalobcu vyhovel. Následne v prejednávanej veci súd prvej inštancie zohľadnil a vysporiadal sa s argumentami tak žalobcu ako i žalovaného, ktoré aj náležite odôvodnil. K názoru odvolacieho súdu odvolací súd len konštatoval, že by súd prvej inštancie pri svojom ďalšom rozhodovaní mal zohľadniť aj ďalšie skutočnosti, čo súd prvej inštancie vykonal, avšak na rozdiel od odvolacieho súdu, pri vyhodnotení skutkových a právnych skutočností dospel k inému právnemu záveru, ktorý aj náležite odôvodnil. Zo strany odvolacieho súdu teda išlo o odporúčanie...“že by súd prvej inštancie mal zohľadniť aj...“, išlo o odporúčanie pre súd prvej inštancie. Takýto pokyn odvolacieho súdu mal za cieľ nasmerovať priebeh

ďalšieho konania súdu prvej inštancie. Vo vzťahu k zisteniu skutkového stavu je možné a pripúšťa sa odchylenie od právneho názoru, ktorý môže byť ovplyvnený a v danej veci aj ovplyvnený bol podstatnou zmenou rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít po prvom rozhodnutí odvolacieho súdu. V priebehu prvoinštančného konania, žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, poukázal na rozhodovacie prax odvolacích súdov, z ktorých vyplýva, že žalobcovi nebráni žiadna zákonná prekážka v tom, aby si nároky uplatnil v samostatných konaniach, alebo si svoje nároky uplatní v jednom konaní. K námietke žalovaného, že ide o neúčelné a ne hospodárne konanie, odvolací súd uvádza, že súdnym konaniam, s ktorými boli spojené nároky a následne vznikli náklady na právne zastúpenie, bolo možné predísť v prípade, že by žalovaný zákonné nároky žalobcu uspokojil ešte pred podaním žaloby. Žalovaný však istinu a následne i úroky z omeškania uspokojil až v priebehu prvoinštančného konania. Podľa odvolacieho súdu (ktorého dvaja členovia senátu boli oproti pôvodnému zloženiu odvolacieho senátu zmenení), uvádza, že žalobca mal právo uplatniť si jednotlivými samostatnými žalobami jednotlivé úroky tak, ako to uvádza súd prvej inštancie. Je irelevantné, že žalobca uplatnil viac nárokov podľa zák.č. 119/1990 Zb. samostatnými návrhmi. Žalobca neporušil tak žiadne ustanovenie zákona, správal sa ako pán sporu, keď bolo jedine na ňom, či si uplatní všetky nároky, alebo len niektoré a či si ich uplatní v jednom konaní, alebo jednotlivými žalobami.

23. Odvolací súd, pokiaľ sa týka rozhodovacej právomoci, poukazuje na súčasnú rozhodovaciu prax odvolacích súdov, na ktorú poukázal žalobca. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v súlade s ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil.

24. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd zrušil výrok súdu prvej inštancie, týkajúci sa trov odvolacieho konania z dôvodu, že sa jedná o súvisiaci výrok, pričom vzhľadom na plný úspech žalobcu v odvolacom konaní, odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v jplnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).